

דברים ממערכת "כאיל תערוג"

נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש

ונביא כאן דברי רבנו בהספדו על מרן החזון איש כדי שנידע להתבונן מה תפקידנו בשעה זו.

ההוא יומא דאשכבתיה דרבי, נפקא בת קלא ואמר כל דהוה באשכבתיה דרבי מזומן הוא לחיי העולם הבא (כתובות קג, א) מה טעם של אחים בהספידא, ומה טעם גונז השי"ת את הדמעות שמורידים על אדם כשר, מה נשתנו דמעות אלו מאחרות, אלא בני אדם מבוגרים אינם מורידים דמעות על נקלה, אלא אם כן הצער נוגע להם באופן אישי נזקי גוף, או ממון, או אבדן קרוב משפחה, אולם כאשר אדם מתעורר בהספדו של חכם ומוריד דמעות על העדרו, הרי אלו הן דמעות של צער רוחני טהור, והם תיקון לנפשו של הבוכה ומתאבל, ואגרא דלוייה המצטערים מתעלים משום כך כמו באשכבתא דרבי שהכריזה בת קול, שכולם מזומנים לחיי עולם הבא.

הגר"ח מוולוז'ין סיפר, כי בשעת פטירתו של הגר"א, אמר הגלגול שנמצא אז בוילנא, כי עליו לברוח מחמת הקדושה וטהרה שממלאה את האויר כולו, כי נשמות כל התנאים, והאמוראים, והגאונים, שהגר"א האיר את דבריהם כל ימיו, ירדו לקבל את פני נשמתו של הגר"א. כן גם באשכבתא של החזון איש הקדוש ירדו נשמות כל חכמי ישראל, שהוא עמל ויגע להכין את דבריהם עד עמקם, לקבל את נשמתו הקדושה, והאויר שלנו שהוא מעובה תמיד מחילוניות וטומאה, טוהר ונתקדש בשעות אלו, וממילא נתעלו כל אלו שהיו נוכחים בשעת האשכבתא, והרהורי תשובה מלאו את כל הלבבות, בגלל האויר שנתטהר ונתקדש ותשובה כזאת, בהמון של רבבות יהודים בודאי זיכתה את כולם לחיי העולם הבא. (וראה בס' ימלא פי תהלתך עניני תורה עמ' כ)

[הנה בגליון כאיל תערוג פר' וירא תשע"ד הבאנו את הספד הנ"ל, ובלייל שבת קודש הקריא נכד רבנו, רבי גדליהו הוניגסברג קטעים מהגליון לרבנו, והזכיר את ההספד שנשא רבנו בכפר סבא, וסיפר לו רבנו שאמר את הספד בעיקר לצעירים שגרו שם, שהיה פלא לכולם שלקח את בנו הגר"מ שהיה אז ילד קטן ללוויה, ולכן נשא הספד, והסביר להם את גודל הענין, והיה שם רבי משה שיינפלד, והוא כתב את ההספד. וראה לעיל במאמר על הג"ר חיים עוזר].

והוסיף רבנו שזה זמן קבלת התפילות כיון שיש טהרה עצומה בעולם.

קריעה על גדולי ישראל

כשנפטר הגר"ז, קרע רבנו את מעילו העליון כדין קריעת תלמיד על רבו שמת, ולאחר זמן תפרו בתפירת שולל ולא איחה לעולם, והינו תפירה שאינה שוה שהקריעה נשארת תמיד כנפסק בשו"ע (י"ד סי' שמ סעי' יז) בדין רבו מובהק.

ובן רבנו הגר"ש סיפר, שמאחר שרבנו קרע את מעילו העליון לא נשאר לו מעיל אחר, וגם כסף לקנות מעיל חדש לא היה בידו, והלך במשך תקופה עם המעיל הקרוע בתפירת שולל, עד שנתן לו אחד מידידיו חליפה ישנה שהייתה אצלו ולבש את זה בשמחה זמן רב אע"פ שהיה מלבוש חסידי ולא כמלבוש הנהוג אצל רבני הישיבות. (צדיק כתמר יפרח עמ' שפט)

וסיפר לנו הגר"ר אליקים פשקס, שבהלוויתו של הגר"ז הוא ראה את רבנו הולך לצד הגר"י ליס, וכל הזמן הולך עם ידו על החליפה, ולא הבין מדוע, עד שהבין שרבנו קרע קריעה בחליפתו, אבל כדי שלא יראו את זה הסתיר זאת בידו.

כשנפטר מרן הגראמ"מ שך הורה רבנו לכל השואלים שצריך לקרוע על גדול הדור שמת.

במהלך ההלוויה של מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל ביקש רבנו לקרוע קריעה טפח כדין, ושלח לשאול את הגר"ח קניבסקי שהיה בסמוך לו, האם צריך לברך דיין האמת בשם ומלכות. והשיב הגר"ח קניבסקי שכאשר הגר"ז נפטר, אמר לו אביו בעל הקהלות יעקב שיברך בשם ומלכות. ורבנו בירך בשם ומלכות וכן אמר למלווי. (צדיק כתמר יפרח עמ' יג)